

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av semesterlagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att semesterlagen ändras. Det föreslås att den s.k. 35-timmarsregeln, som gäller semesterersättning, ändras på ett sådant sätt att arbetstimmar som en arbetstagare har i olika arbetsförhållanden hos en och samma arbetsgivare under en och samma kalendermånad räknas ihop.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

I 10 § semesterlagen stadgas om utbetalning av semesterersättning när ett arbetsförhållande upphör. När arbetsförhållandet upphör är arbetstagaren, om han medan detta fortgår har varit i arbete minst 14 dagar eller minst 35 timmar, i enlighet med huvudregeln i 1 mom. berättigad att i stället för semester erhålla en mot semesterlönen svarande semesterersättning för lika många fulla kvalifikationsmånader som han enligt 3 § skulle få semester för, i fråga om de månader för vilka han dittills inte har erhållit semester eller semesterersättning.

I 10 § 2 mom. stadgas att semesterersättningen uträknas med iakttagande i tillämpliga delar av stadgandena om semesterlön. Av 3 mom. framgår hur semesterersättningen skall bestämmas i fråga om de kalendermånader då arbetsförhållandet började och upphörde.

Till en arbetstagare som har fått semesterersättning medan arbetsförhållandet fortgick betalas när arbetsförhållandet upphör, om han medan det fortgick varit i arbete minst 14 dagar eller minst 35 timmar, i semeste-

rsättning 8,5 % av hans enligt 9 § bestämda lön för den tid för vilken han därförinnan inte erhållit semesterersättning. Om arbetstagarens arbetsförhållande har fortgått minst ett år utan avbrott är motsvarande semesterersättning 11 %.

Det föreslås att till semesterlagen fogas en ny 10 a § som gäller semesterersättning på basis av flera arbetsförhållanden. Beredningen av stadgandet grundar sig på den överenskommelse gällande den ekonomiska politiken samt sysselsättnings- och arbetsmarknadspolitiken för 1996—1997, i vars bilaga 2 arbetsmarknadsorganisationerna i fråga om semesterlagen föreslog bl.a. att den s.k. 35-timmarsregeln för semesterersättningens del ändras så, att sådana arbetstimmar som en arbetstagare har i olika arbetsförhållanden hos en och samma arbetsgivare under en och samma månad räknas ihop.

De s.k. atypiska arbetsförhållandena har blivit allt vanligare, och i synnerhet många av dem som åtar sig kortjobb och extra jobb i extremt kortvariga arbetsförhållanden för närvarande ofta går miste om alla semesterförmåner. Detta är fallet när ett arbetsförhållande är så kortvarigt att arbetet inte fortgår

14 arbetade dagar eller 35 timmar under en och samma kalendermånad. Undersökningar visar att den här typen av arbetsförhållanden förekommer bl.a. inom handeln, hotell- och restaurangbranschen, uthyrningen av arbetskraft samt hälso- och sjukvården. Därför föreslås det att arbetstimmar som en arbetstagar har i kortvariga arbetsförhållanden hos en och samma arbetsgivare under en och samma månad skall räknas ihop. Det föreslås att arbetstagar som har minst 35 arbetstimmar skall vara berättigade till semesterersättning även för dylika kalendermånader.

Enligt det nu föreslagna stadgandet skall det först kontrolleras om arbetstagar när arbetsförhållandet upphör är berättigad till semester eller semesterersättning i enlighet med något annat stadgande i semesterlagen. Om detta är fallet skall det ovan föreslagna stadgandet inte tillämpas. Är arbetstagar däremot inte med stöd av andra stadganden berättigad till semester eller semesterersättning, skall det utredas om arbetstagar hos en och samma arbetsgivare under en och samma kalendermånad har haft sammanlagt minst 35 arbetstimmar fördelade på flera arbetsförhållanden. Om så är fallet skall det nu föreslagna stadgandet tillämpas.

Vid bestämmandet av rätten till semesterersättning enligt denna paragraf beaktas inte arbetsdagar eller arbetstimmar som berättigar arbetstagar till semesterersättning enligt 10§. Vid uträkning av semesterersättningen beaktas inte lönen för dessa arbetsdagar eller arbetstimmar.

Det föreslås att semesterersättning räknas ut på ett sådant sätt att man i tillämpliga delar iakttar den i procent angivna räkneregeln i 9 § 1 mom. och 10 § 4 mom. semesterlagen. Med tanke på hur löneuträkningen sker i praktiken har det antagits vara mindre komplicerat och också rättvisare att tillämpa ett förfarande som innebär att alla arbetstimmar under en och samma kalendermånad beaktas, även om samma arbetsförhållande kan ha inletts redan under den föregående kalendermånaden. Det föreslås att semesterersättningen är 8,5 % av den under kalender-

månaden utbetalda eller till betalning förfallna lönen, fränsett förhöjning som utöver grundlönen betalas för nödarbete och för lag- eller avtalsenligt övertidsarbete.

Semesterersättningen kan enligt förslaget i princip förfalla till betalning när ett sådant arbetsförhållande avslutas vid vars upphörande 35 arbetstimmar har uppnåtts på ovan beskrivet sätt. Om arbetstagar efter detta alljämt under samma kalendermånad hade arbetat för samma arbetsgivare i ett nytt arbetsförhållande, skulle han enligt förslaget vara berättigad till semesterersättning också i fråga om detta arbetsförhållande. För att semesterersättningen enligt propositionen inte skall förutsätta en ny separat löneutbetalningsdag, föreslås det att semesterersättningen förfaller till betalning senast under följande kalendermånad. Detta innebär att semesterersättningen kan betalas ut på företagets normala löneutbetalningsdag. Enligt förslaget måste ersättningen dock betalas ut senast den sista dagen under följande kalendermånad.

2. Propositionens verkningar

Reformen leder till vissa tilläggskostnader för arbetsgivarnas del. Det är dock svårt att närmare ange beloppet av dessa kostnader.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts i enlighet med den överenskommelse gällande den ekonomiska politiken samt sysselsättnings- och arbetsmarknadspolitikerna som ingåtts den 11 september 1995. I samband med beredningen har arbetsmarknadsorganisationerna hörts.

4. Ikraftträdande

Det föreslås att lagen skall träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

Med stöd av vad som anförts ovan förelägs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av semesterlagen

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till semesterlagen av den 30 mars 1973 (272/73) en ny 10 a § som följer:

10 a §

Semesterersättning på grundval av flera arbetsförhållanden

Har en arbetstagare i anställning hos en och samma arbetsgivare under en och samma kalendermånad varit i arbete sammanlagt minst 35 timmar fördelade på flera arbetsförhållanden och är han inte annars berättigad till semester eller semesterersättning, betalas till honom i semesterersättning åtta och en halv procent av den lön som han intjänat under kalendermånaden.

Vid bestämmandet av rätten till semester-

ersättning enligt denna paragraf beaktas inte de arbetsdagar eller arbetstimmar som berättigar arbetstagaren till semesterersättning enligt 10 §. Vid uträkning av semesterersättningen beaktas inte lönen för dessa arbetsdagar eller arbetstimmar.

Semesterersättningen beräknas på den under kalendermånaden utbetalda eller till betalning förfallna lönen, fränsett förhöjning som utöver grundlönen betalas för nödarbete och för lag- eller avtalsenligt övertidsarbete.

Semesterersättning enligt denna paragraf förfaller till betalning senast under loppet av följande kalendermånad.

Denna lag träder i kraft den _____ 1996.

Helsingfors den 22 mars 1996

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Arbetsminister *Liisa Jaakonsaari*

